עלון שבועי בעניני פרשת השבוע

פחד דוד

יו"ל ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל
בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
בן הצדיק המלוב"ן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוב"ן רבי **חיים פינטו** זיע"א

משכיל לדוד

כוח מסירות הנפש ללימוד התורה

"ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא" (בראשית כח, י)

כתוב במדרש (ב"ר סח, יא) שרק במקום ההוא שכב, אך במשך ארבע עשרה שנות לימודו בישיבת שם ועבר - לא ישן, והיה לומד תורה מתוך הדחק.

יעקב בדרכו לחרן נרדף על ידי אליפז בנו של עשו, שרצה להורגו במצות אביו עשו, שכעס על יעקב בדבר לקיחת הברכות. אליפז לא הרג את יעקב, אלא רק נטל את כספו, שמכיוון שאמרו חז"ל (נדרים סד, ב) שעני חשוב כמת, על כן זה נחשב שקיים את ציווי אביו. אליפז לא היה רשע כמו עשו אביו, ולא רצה להרוג את יעקב, וכל מה שהוא עשה זה משום שהיה חייב לקיים את ציוויו של אביו. אליפז היה לומד תורה, והיה תלמידו של יעקב שהיה לומד איתו תורה, ולכן כשיעקב אמר לו שייטול את כל כספו ויחשב כמת, שמע בקולו ולא הרגו (עי' רש"י כט, י). זוהי כוחה של השפעת התורה, שהשפיעה על אליפז, ושמע בקול יעקב רבו.

לאחר שהלך אליפז המשיך יעקב בדרכו לחרן, וכשהגיע לשם עמד ליד הבאר, והנה הוא רואה שכל הרועים ממתינים ליד הבאר ואינם נותנים מים לצאן. שאלם יעקב - מפני מה אתם מחכים, אמרו לו, מכיוון שיש על פי הבאר אבן גדולה מאוד, אנו מחכים עד שיבואו כל הרועים, ואז ביחד נוכל להרים את האבן ולהשקות את הצאן. כשהגיעה לשם רחל - בתו של לבן, הלך יעקב והרים את האבן לבדו, שנאמר "ויגל את האבן מעל פי הבאר" (בראשית כט, י), ופירש רש"י "ויגל" כגולל את הפקק. שהיה יעקב גיבור גדול, ואף שכבר היה מבוגר, עדיין היו לו כוחות גדולים, כי היה ירא חטא ומעולם לא חטא, ולפיכך היה לו כוח להרים את האבן לבדו.

מעתה יש להתפלא, למה נתן יעקב לאליפז את כל כספו, הרי היה גיבור חיל, ויכול היה להלחם איתו ולהורגו, ולא היה צריך לתת לו את כל כספו. ובפרט, שהרי כתוב בחז"ל שצדיקים ממונם חביב עליהם כגופם (חולין צא, א) , כי הם יודעים שהקב"ה נתן להם זאת על מנת שיהיה להם עם מה לעבוד את הקב"ה, ואם כן, למה נתן יעקב לאליפז את כל כספו ונעשה מכך עני מרוד, בזמן שהיה יכול להרוג את אליפז ולקיים "הבא להורגך השכם להורגו" (ברכות סב, ב).

ונראה לבאר, כי באמת יעקב יכול היה להרוג את אליפז שהרי היה גיבור גדול, אך מכיוון שהיה לאליפז זכות לימוד התורה, שהרי היה לומד תורה עם יעקב - נמנע מלהרגו. וכמו כן ידע יעקב, שכל מה שאליפז עושה, נובע ממצות כיבוד אב שהייתה לו, שהרי עשו ציוה את אליפז שיהרוג את יעקב. ולכן לא הרג אותו יעקב, כי יעקב ידע את כוח התורה ואת זכותה, שעם התורה אי אפשר להלחם, ולכן לא הרג את אליפז.

אליפז היה בנו של עשו הרשע, ולכאורה היה צריך לגדול בדרך אביו, אך הוא בכל זאת לא הלך בדרכי אביו הרשע. אליפז הלך ללמוד תורה אצל יעקב, כי הוא הכיר בדרך האמת ורצה ללמוד תורה, ולפיכך הקב"ה עזר לו, שיוכל לגדול בתורה - אפילו שגדל בבית של רשע. אמרו חז"ל "בדרך שאדם רוצה לילך מוליכים אותו" (מכות י, ב), אין מי שלא יכול ללמוד תורה, כל אחד אם הוא רק רוצה, הקב"ה עוזר לו והוא זוכה ללמוד תורה. וכמו שכתוב בגמרא (יומא עב, ב) "תורה מונחת בקרן זווית וכל הרוצה יבוא וייטול", ומכיוון שאליפז בחר בדרך התורה לא הרג אותו יעקב, אלא נתן לו את כספו, כדי שיצא בזה ידי חובת מצוות אביו.

יש להתבונן, מה עשה עשו כשחזר אליו אליפז ואמר לו - שלא מלא את מבוקשו במדויק, שלא הרג את יעקב, אלא רק לקח את כל כספו. האם עשו היה מרוצה מזה והסתפק בכך, או שעדיין רצה להרוג את יעקב. ונראה, שבאמת לא היה אכפת לעשו שלא הרג אליפז את יעקב, כי עיקר רצונו היה להפריע ליעקב ללמוד תורה ולעבוד את ה'. לכן כששמע עשו שאליפז לא הרג את יעקב, ורק לקח את כל כספו - זה לא הפריע לו, אלא אדרבה הוא שמח, כי חשב שכעת - כשאין ליעקב כסף, הוא לא יוכל ללמוד, ואז ודאי וברי שייפול ממדרגתו הרוחנית אצל לבן הרשע. אבל באמת יעקב אבינו לא התרגש מזה, ואפילו שלקח אליפז את כל כספו, הלך ללמוד בישיבת שם ועבר, והיה שם ארבע עשרה שנה, ורק אז הלך לחרן.

חז"ל אומרים שמעשי אבות סימן לבנים (תנחומא לך לך ט), כל מה שהאבות עשו מעניק לעם ישראל כוח גם לעשות כן, כי על ידי שהאבות מסרו את נפשם, זה נכנס בנשמת עם ישראל, ונותן גם לנו כוח. ולכן יש לדעת, שמוטל עלינו ללמוד ולעבוד את ה' יתברך, גם כשיש קשיים והיצר מפריע. כי אדרבה, כשהאדם מתגבר על הקשיים ולומד למרות הכל, אזי הקב"ה עוזר לו ונותן לו כוחות לעמוד בניסיון, וזה עיקר התעלות האדם, שהוא עומד בניסיון שה' נותן לו ומתגבר על הקשיים.

עשו הרשע ידע והבין את כוח התורה, שהרי כשבא אליו אליפז ואמר לו שלא הרג את יעקב, לא הלך להרוג אותו כשהיה בישיבת שם ועבר, כי ידע שכשהאדם לומד תורה - אין אפשרות להילחם איתו, כי נגד התורה אי אפשר להילחם. ובפרט שהיה יעקב לומד תורה מתוך הדחק, כי לא היה לו כסף, וכמו כן לא ישן כלל. וכשאדם לומד מתוך הדחק, אזי הוא עולה ומתעלה. ועשו ידע זאת, ולכן לא הלך להורגו כשהוא היה בישיבת שם ועבר. ורק אחרי שהוא בא מבית לבן, אז בא עשו להילחם בו, כי חשב - שמא ירד יעקב ממדרגתו הרוחנית כשהיה אצל לבן הרשע, על ידי ביטול תורה שנגרם לו שם.

י"א כסלו תשפ"ז 1364

פרשת ויצא

	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
כניסה	16:02	16:17	16:09	16:13
יציאה	17:16	17:17	17:15	17:19
רבנו תם	17:49	17:50	17:48	17:52

הילולא דצדיקיא

י"א כסלו
רבי משה הררי הדיין
מגדולי ארם צובא

י"ב כסלו
רבי שלמה לוריא
המהרש"ל

י"ג כסלו
רבי שלום הדאיה

י"ד כסלו
רבי מתתיה גרגי'

ט"ו כסלו
רבי יהודה הנשיא

ט"ז כסלו
רבי שאול ידידיה טאוב
האדמו"ר ממודז'יץ

י"ז כסלו
רבי יוסף יוזל הורביץ

יוצא לאור ע"י מכון **"מקדש לדוד"** - לקבלת העלון למייל, ניתן לשלוח הודעה ל: **mld@hpinto.org.il**

חזק וברוך

אהבת חינם

'משולח' שתפקידו לאסוף כספים עבור מוסדות תורה, שכר חדר באחד המלונות בשוויץ, בה נפשו מספר גבירים. ערב אחד, הוא פוגש בלובי של המלון משפחה שלימה, הורים וילדיהם, היושבים על הכורסאות ומנמנמים.

הוא מתעניין אצלם מה הם עושים כאן, וראש המשפחה השיב שהם ניסו להשיג חדר במלון, אבל כיון שעכשיו זו היא העונה המבוקשת ביותר, אין אף חדר פנוי, ולכן החליטו לנמנם קמעה בלובי, ולמחרת ייסעו לחפש מקום במלונות אחרים.

המשולח החליט לעשות חסד עם המשפחה, ואמר להם שהם יכולים לעלות לחדרו ולישון שם, כי הוא לא כל כך זקוק לשינה עכשיו. בני המשפחה לא הרגישו בנוח, וסירבו להיענות לבקשתו. 'החדר הוא שלך, ואיך נשתמש בו; הרי אתה לא תוכל לישון'?!

כשראה המשולח שהם ממשיכים לעמוד בסירובם, עשה מעשה. הוא לקח את המזוודות שלהם, הכניסן למעלית, והביאן לחדרו. 'עכשיו יהיה לכם יותר קל לישון בחדר שלי', חייך. הפטנט היה אכן מוצלח, ובני המשפחה עלו לחדרו...

למחרת נפרדו בני המשפחה מאיש החסד באהבה ובחיבה, והודו לו על כל מה שעשה למענם.

עברו שנתיים מאז אותו מעשה, והנה נשמעות דפיקות על דלת ביתו של המשולח בארץ ישראל. כשניגש בעל הבית - לפתוח את הדלת, הוא מבחין לפליאתו באבי המשפחה שקיבל ממנו את החדר במלון.

'אני רוצה להזמין אותך לאירוסי בתי', אמר, והגיש לו את ההזמנה. המשולח הגיב בנימוס, איחל ברכת מזל טוב לבבית, והתנצל באומרו שבשל אילוצי זמן הוא לא יוכל להשתתף בשמחתם.

'אם אתה לא תגיע, לא נוכל לשמוח', אמר האבא, והמשולח לא הבין מה הוא רוצה ממנו...

האבא נראה מרוגש עד מאוד, והסביר למשולח מה קרה.

באותו ערב שפגשת אותנו במלון, היינו בטראומה גדולה עד מאוד; בתנו נסעה ללמוד במוסד אוניברסיטאי בשוויץ, ולגודל החרפה הכירה שם צעיר גוי, והחליטה להינשא לו.

הדבר נפל עלינו כרעם ביום בהיר, ולמרות כל מה שניסינו לשכנעה ולדבר על ליבה, היא התעקשה להינשא לגוי ההוא.

גם האיומים הקשים שאיימנו עליה שהיא תסולק מהמשפחה, ושנשב עליה 'שבעה', לא פעלו כלל את פעולתם.

כיון שהבת היתה בשוויץ, סיכמנו שנגיע אליה כדי לדבר פנים אל פנים, אולי בצורה כזו היא תשתכנע. תיאמנו איתה פגישה במלון, ורצינו לשכור שם חדר. כשהגענו למלון, והבת כבר היתה שם, התברר שהמלון בתפוסה מליאה, ובדיוק באותו רגע הגעת אתה כמלאך מושיע.

הבת שלנו ראתה את מעשה החסד המופלא שעשית עמנו, והתפעלה מכך עד מאוד. היא הבחינה מיד שאין לך שום סיבה אחרת להעביר לנו את החדר, ואתה עושה זאת אך ורק מתוך רצונך לגמול חסד עם משפחה יהודית.

היא ראתה את כל זאת ופרצה בבכי נסער, ואמרה שהיא חוזרת בה מרצונה להינשא לגוי. 'כיון שהכרתי קצת את הגויים בתקופה האחרונה, אני יודעת שמעשה כזה לא היה יכול להיעשות על ידי גוי, ואם כך אני מעוניינת להשתייך לעם היהודי, ולשוב לחסות בצלו', אמרה.

עוד באותו יום היא ניתקה את קשריה עם הגוי, וחזרה יחד אתנו לארץ ישראל, וחזרה בתשובה שלימה, עד שבסופו של דבר הציעו לה בן תורה מצוין, והיום היא מתארסת איתו.

אתה כבר מבין בעצמך, אמר האבא למשולח בעיניים דומעות, שמי שאחראי לחזרתה של בתנו לעם היהודי, ונישואיה לבן הישיבה זה אתה, ורק בזכותך התגלגלו העניינים כך. ואם כן, אתה השושבין הראשי בשמחתנו, ולא נוכל לוותר על הופעתך באירוסין.

אם נחשוב לרגע, מה בסך הכל עשה המשולח? ויתר על החדר שלו ללילה אחד! ומה הרוויח? שכל הדורות הכשרים שיצאו מהבת ההיא, בנישואיה עם בן הישיבה, יזקפו לזכותו!

מן האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א

קושי גדול להיפרד מדביקות במעלה רוחנית

"וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם" (בראשית כט, א)

וצריך ביאור מהו "וישא" יעקב את רגליו, מתי מצאנו שאדם נושא את רגליו, היה צריך לומר וילך יעקב ארצה בני קדם. רק אדם שחס ושלום יש לו רגל מתה ומנוונת, הוא צריך לשאת את רגליו, ואם כן מה פירוש הדברים שיעקב נשא את רגליו.

ונראה להסביר על פי הפסוק "ויקץ יעקב משנתו" (שם כח, טז) אומרים חז"ל, "אל תקרי משנתו אלא ויקץ יעקב ממשנתו" (ב"ר סט, ז) דהיינו מהלימוד שלו, נמצא אם כן שאפילו שהיה נראה שיעקב ישן, באמת הוא לא ישן אלא למד.

בגמרא בתענית (ה, ב) מובא שיעקב לא מת, כיוון שמת זה מי שישן, והיות ויעקב מעולם לא טעם טעם שינה הוא לא נקרא מת, ורק עכשיו הוצרך כאנוס על פי הדיבור לישון כדי שהשם יתברך יתגלה אליו, אבל באמת לא ישן ולא בא בכוונה לישון, והנה כשקם וראה מה נורא המקום הזה, הבין את כל התורה שלמד, וזה אשר אמר יעקב - "אין זה כי אם בית אלוהי"ם וזה שער השמים" (בראשית כח, יז) נפתחו לפניו שערי שמים וחזר על כל הלימוד שלו. ולכן כתוב "וישא יעקב את רגליו" כי היה קשה לו ללכת מאותו מקום שנגלה אליו הקדוש ברוך הוא, מאותו מקום שבו שער השמים המקודש כל כך.

אבל מצד שני הוא חייב ללכת כי יש ציווי של כיבוד אב על כך, והקב"ה אמר לו אני אשמור עליך, לכן אמר לרגליו אתם מוכרחים ללכת. [וכעין זה כתוב שהקב"ה עשה את חג שמיני עצרת כי קשה עלי פרידתכם (עי' רש"י ויקרא כג, לו)], ואם כן היה קשה ליעקב ללכת, אך מחמת הציווי היה מוכרח ללכת, ובשל כך היה צריך יעקב לשאת את רגליו.

נצור לשונך

ובזה יתקן האיסור

כיצד מתקנים שמיעת רכילות?

ראשית יש להוציא הדבר מליבו שלא להאמין לזה. ויחשוב, אולי הוסיף המספר, או גרע איזה פרט מהמעשה, ויקבל על עצמו להבא שלא לקבל עוד לשון הרע ורכילות על אדם מישראל, ויתודה על זה.

דברי חכמים

פרפראות לפרשה
משולחנם של חכמי התורה

מה עשית היום למען הרוחניות שלך?

"ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לא-להים" (בראשית כח, כא)

הביטוי 'בשלום' מפורש ברש"י "שלם מן החטא. שלא אלמד מדרכי לבן".

מדוע נטה רש"י מכוונת רוב בני האדם שכשהם אומרים 'לשוב בשלום', מתכוונים לשיבה מבלי להינזק מפגעי הדרך?

באחד הימים פגש הרב סולובייצי'ק זצ"ל בעל 'בית הלוי', תלמיד לשעבר, ושאל אותו למעשיו כיום.

ענה לו התלמיד: "אני מתעסק במסחר".

לאחר מספר דקות חזר ושאל ה'בית הלוי' את התלמיד:

"מה מעשיך כיום?"

התלמיד התפלא על השאלה החוזרת, אך ענה שוב שהוא סוחר.

כשחזרה השאלה ונשאלה בפעם השלישית, הבין התלמיד כי דבר הוא, ושאל את ה'בית הלוי': "למה מתכוון הרב בשאלתו?"

הסביר לו ה'בית הלוי': "שאלתי אותך שלוש פעמים מה אתה עושה, ואתה משיב לי מה הקב"ה עושה... הפרנסה שלך היא כולה מהקב"ה, ורק ממנו! ואני התכוונתי לשאול, מה אתה עושה למען הרוחניות שלך? כמה שעורי תורה יש לך ביום? היכן אתה מתפלל?"

יסוד נפלא זה מסביר הרב מבריסק, נעוץ בשאלתו של יעקב, שהרי את צרכי הגוף כבר הזכיר יעקב בדבריו לפני כן (כח, כ): "אם יהיה אלקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש". השמירה מן הפורענויות המצויות בעולם בכלל, ומפגעי הדרך בפרט, נעשית רק על ידי הקב"ה, כפי שנאמר "ושמרני" - הקב"ה הוא השומר. המזון הנחוץ לגוף, כמו גם הבגד ללבוש - זוכה בהם האדם בשל חסדי ה', ואין הם תוצאה של פעולות האדם, ולא של 'כחו ועוצם ידו' של האדם. "ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש"... הקב"ה הוא הנותן.

השמירה וצרכי הפרנסה, אם כן, אינם נעשים על ידי האדם. ומה כן עושה האדם?

"ושבתי בשלום אל בית אבי", אומר יעקב. "ושבתי" - אני אשוב, זהו הדבר היחיד שלאדם עצמו יש בו בחירה והשפעה - המצב הרוחני. על כן מבאר רש"י: "ושבתי בשלום" - שלם מן החטא, שלא אלמד מדרכי לבן.

במה מפטירין

הפטרת השבוע:

"ועמי תלואים למשובתי" (הושע י"א)

(ובני אשכנז מפטירין "ויברח יעקב שדה ארם". הושע י"ב)

הקשר לפרשה: בהפטרה נאמר על יעקב שאחז בעקב עשו אחיו, ככתוב: "בבטן עקב את אחי". והוא מענין הפרשה שיעקב אבינו בורח מעשו אחיו.

במסילה נעלה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר הגה"צ רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א

שבת במקום אחר

באחת השנים חלה הילולת זקני הקדוש רבי חיים פינטו זיע"א ביום ראשון. כיון שכך שבתנו את השבת שקדמה ליום ההילולא - בעיר מוגאדור שבמרוקו. השבת שחווינו הייתה מיוחדת מאד, האווירה הייתה קדושה ומרוממת והשפיעה לטובה על כל היהודים שהגיעו למקום ונטלו בה חלק.

אחד מהיהודים שתכנן להשתתף בהילולת הצדיק ביום ראשון - החליט משום מה שלא לשבות עם כל הציבור הקדוש במוגאדור, ובמהלך השבת שהה בעיר מרקש שבמרוקו. לדאבון הלב יצרו הרע פיתה אותו לשחק במשך כל השבת במשחקי הימורים, והוא הפסיד בהימוריו מאות אלפי דולרים.

ביום ראשון הצטרף אלינו יהודי זה להילולא במוגאדור כשראשו מורכן ועיניו כבויות מרוב צער ועגמת נפש על רוב הפסדיו.

לו היה היהודי חוגג איתנו את יום השבת בסמוך לקבר הצדיק - הרי היה זוכה להתעלות מאוירת השבת הקדושה והמרוממת, וגם כספו ורכושו היו מתברכים. אולם הוא בחר לצערנו להיות הרחק ממקום הצדיק וממקור הקדושה ועל כן יצרו הרע גבר עליו וכך עלה בגורלו.

אך בזאת לא תם הסיפור. מן השמים סובבו לי לשמוע על מקרה נוסף, דומה למקרה זה בהתרחשות שלו, שארע גם הוא ביום ההילולא:

הגברת אלקיים תחי', קרובת משפחתי, קנתה במרוקו שלושה צעיפים ומספר נרות והניחה אותם על קבר הצדיק. למרבה הפלא, לאחר שהניחה את הצעיפים והנרות - היא הבחינה לפתע שהם נעלמו ממקומם.

דבר זה היה משונה מאד בעיניה, משום שעד עתה איש לא העז לגנוב צעיפים ונרות שהונחו על הציון הקדוש והם תמיד נותרו על מקומם כפי שהיו בשעה שהניחו אותם, על כן הגב' אלקיים מיהרה לחפש אחריהם באזור הקבר. אך הנרות והצעיפים נעלמו כלא היו ולא נותר מהם כל זכר.

הגברת אלקיים במקצועה עומדת בקשרי מסחר עם ארמון המלוכה בעיר ראבאט שבמרוקו ומספקת להם שירותים שונים. באותה תקופה, כשהגיעה לארמון המלוכה לצורך עסקה מסוימת, הזמינו אותה השומרים להיכנס פנימה לאחד החדרים שבתוך הארמון, למרות שעד אותו יום מעולם לא נהגו להכניס אותה פנימה.

כשנכנסה הגב' אלקיים לארמון, היא הבחינה לפתע בצעיפים ובנרות שהניחה לא מזמן על ציון הצדיק במוגאדור! ונראה היה כאילו הם מחכים ומצפים לה שתבוא ותיקח אותם מן הארמון.

והרי זהו פלא גדול: איך הגיעו החפצים לארמון המלוכה?

אלא מן השמים סובבו שניווכח במקרה זה - כדי שניקח לקח ומוסר ונתחזק באמונת החכמים זיע"א שבכוח זכויותיהם המרובות הם מסוגלים לשנות את הטבע.

זכור לטוב

מתורתו של אליהו הנביא זכור לטוב

עסק התורה בכל מצב

רבונו של עולם, ראה נא בעונינו וריבה ריבנו ויעלה עלבוננו לפניך מה שנעשה לנו בכל שעה ושעה, וזכור כמה בעלי בתים יש בהם בישראל שאין להם פרנסה ועוסקים בתורה בכל יום תמיד. וזכור כמה עניים יש בהם בישראל שהעכו"ם מושכין את בשרם מעליהם ועוסקין בתורה בכל יום תמיד.

זכור כמה סומים יש בהם בישראל שאין להם מזונות ונותנים ולומדים את בניהם תורה. זכור כמה נערים וקטנים שיש בהם בישראל שאינם יודעים בין ימינם לשמאלם ועוסקים בתורה בכל יום תמיד. זכור כמה זקנים וזקנות שיש בהן בישראל שמשכימין ומעריבין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ומחמדין ומתאוין ומצפין לישועתך בכל יום תמיד.

אבי שבשמים צדיק אתה ה' וחסיד אתה בכל מעשיך באמונה, יגולו רחמיך על בניך שאלמלא תמצא בהם בעכו"ם עשרה בני אדם בעיר אחת אמרו חכמים שאתה תשפטם ביסורין ותביא עליהן עניות כדי שיכולין לעמוד בהם, ועמך ישראל שהם יברכוך וישבחוך ויפארוך בכל יום ובכל שעה ושמך יתפאר ויתברך ע"י ישראל לעיני כל הבריות שעושים כל מעשה ידיהם הטובים בשתיקה, על אחת כמה וכמה שתרחם עליהם.

העבודה, שבכל יום תמיד ובכל שעה ושעה שאני קורא את המקרא הזה אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרונני" (הושע ה), אז נתקיים בי מקרא הזה (ירמיה כ"ג) "נשבר לבי בקרבי רחפו על עצמותי הייתי כאיש שכור" וגו'.

רבונו של עולם, מה אומר ומה אדבר, הרי אני אומר לך כמו שהשיב יהודה על דברי בנימין אחיו. אמשול לך משל למה הדבר דומה, למלך שיש לו עבד בתוך ביתו וגדלו מיום שבא לעולם עד יום שבא לפרקו והשיא לו אשה והוליד בנים ובנות וגידל המלך אותם מתוך הצער ומתוך השעבוד ומתוך הטלטול ומתוך הטירוף ומתוך הדוחק ומתוך שאין להם מזונות, ולאחר שעה אמר לו המלך בסתר אמור לבניך שיעשו עמך מלאכה, עמד העבד והרג את כולם בשעה אחת וברגע אחת. העבד הזה מה יש לו עליו, הוי אומר נוח לו שלא בא לעולם.

או משל למלך שיש לו בן ביתו וגידלו מיום שבא לעולם עד יום שהגיע לפרקו והשיא לו אשה ובנה לו בית ומילא את ביתו חטין ושעורין ופול ועדשים וכל מיני קטניות, ולאחר שעה כשהם יושבין על השלחן המלך והבן עמד הבן עליו מאחוריו והפילו לארץ. הבן הזה מה יש לו עליו, אותו הבן אין המלך מניח אותו בתוך ביתו אפילו שעה אחת, ואם יש לו בן בתוך ביתו שהוא ממהר ורץ להבעיר את הבערה בשדה חבירו ושוקד לגזול את הבריות ואומר אין בכך כלום, ועצל מבית המדרש ועצל מלעסוק בתורה ועצל מלעסוק במלאכה כדי שיזון את אשתו ואת בניו ואת בני ביתו, זה הבן מה יש לו עליו, זה הבן הוא חייב ארבע מיתות בית דין האמורות בתורה.

וכן רשעי ישראל יודעין שמתים בניהן בעונותיהן, שנאמר "גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים" וגו' (ירמיה ב) ואינם עושים תשובה. ואומר (משלי י"ב) "יודע צדיק נפש בהמתו. ורחמי רשעים אכזרי". יודע צדיק נפש בהמתו כיצד, יש בו באדם ד"ת ומצות שומר את עצמו שלא יבא לידי עבירה ולידי דבר מכוער מפני שהעלה דבר על דעתו ואומר אוי לי אם אחטא שימותו בני בעוונותי, לכך נאמר יודע צדיק נפש בהמתו. ורחמי רשעים אכזרי כיצד, יודעין שמתים בניהם בעונותיהן והויין עליהם כאכזרים, לכך נאמר ורחמי רשעים אכזרי.

במדה שמדדו בה מדדת להם שנאמר (ישעיה י"ג) "הנה יום ה' בא אכזרי ועברה וגו' וחטאיה ישמיד ממנה", וכשהן מבעירין ושוקדין וממהרים לעבור עבירה ואומרים אין בכך כלום שנאמר (ישעיה ט) "כי בערה כאש רשעה".

במדה שמדדו בה מדדת להם, שנאמר (מלאכי ג) "כי הנה היום בא בוער כתנור והיו כל זדים וכל עושה רשעה קש" וגו'. וכן מצינו במנשה בן חזקיה, כבן י"ב שנה היה מנשה בן חזקיהו מלך יהודה במלכו והמליכו הקב"ה וגדלו לטובה והרבה לו שנים והרבה לו חיים מכל המלכים שהיו לפניו, ולא עוד אלא שירד הקב"ה משמי השמים העליונים ממקום כבודו וגדלו ותפארתו וקדושת שמו ושכן במקדש ועמד מנשה ועשה דברים מכוערים יתרים, ואמר הקב"ה יפה עשיתי שלא דרתי בשכינתי עמו על שלא עסק בכל כחו בעבודתי ותורתי ומצותי. ואתה אבי שבשמים באהבתך שאהבת אותנו ובשמחתך ששמחת בנו, הפרשת את עמך ישראל מתוך ע' עמים ומתוכם הפרשת שבט לוי, ומשבט לוי הפרשת כהן גדול שיעמוד ויתפלל על כל ישראל בכל שעה ושעה ולכפר עליהם.

אנשי אמונה

אורחות חיים מתוך הספר "אנשי אמונה" לתולדות צדיקי משפחת פינטו זיע"א

הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א בסוף ימיו

בסוף ימיו איבד רבי חיים פינטו זיע"א את מאור עיניו ל"ע ונעשה "סגי נהור". ועם כל זאת, היתה לו גם אז הבחנה דקה וראיה שמעבר לחושים הטבעיים, כך שהוא היה מרגיש ויודע מה מתרחש סביבו. מי עומד לידו ומי מתקרב לעברו.

גם אותם אלו שהגיעו אליו לקבלת עצה או ברכה, הופתעו לקבל ממנו פרטים מדויקים על מצבם הבריאותי או הכלכלי. אין פלא איפוא, כי בימים בהם היה 'סגי נהור' כינו אותו גדולי הדור בתואר 'הנביא'.

ארבע שנים לאחר שעבר לגור בקזבלנקה, החזיר רבי חיים זיע"א את נשמתו ליוצרה. ימים ספורים קודם הסתלקותו, בשעת בוקר מוקדמת, ניעורו בני הבית לקול חבטה חזקה. הם מיהרו לקום ומצאו את אביהם הצדיק, רבי חיים זיע"א שהיה עטוף בטלית ותפילין, בעומדו באמצע תפילת שחרית, התמוטט והוא שוכב על הארץ. בני הבית מיהרו להרימו מהארץ ולהשכיבו על מיטתו. ואז, קרא לבניו ואמר להם "הנה הגיעה העת, ויש לברך את הבנים".

וכך הוא החל לברך את בניו שעמדו לצידו וכן את בנו רבי משה אהרן זצ"ל, על אף שזה היה בביתו במוגאדור, רחוק מקזבלנקה. וכשהגיע לברך את בנו רבי רפאל זצ"ל, בכה ואמר: "אני בוכה על אופן הסתלקותו, שהוא ילך קרבן עבור כלל ישראל". ובין דבריו הזכיר כמה דברים מדהימים ונוראים ואין כאן מקומם.

ואמנם, בשנת תש"מ, כשרבי רפאל ישן את שנתו בלילה, נכנס לביתו בפתאומיות רשע אכזרי וחבט בו בברזל, ורצח אותו בייסורים קשים. הי"ד.

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו
כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית	צרפתית
+16467853001	+972587929003
ספרדית	**עברית**
+541141715555	+972585207103

טעמו וראו כי טוב ה'

בסיעתא דשמיא, מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר **רבי דוד חנניה פינטו** שליט"א **בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית**

באתר קול הלשון ובמספר ישיר:

0733-718-144

מסודר לפי פרשות השבוע, חגים ונושאים שונים